

Sygnatura akt IV Ka 142/23

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2023 roku

4. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1. Przewodniczący:	1. SSO Waldemar Majka
1. Protokolant:	1. Ewa Ślemp

przy udziale Marka Bzunka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniach 21 marca, 23 marca, 13 kwietnia, 20 czerwca 2023 roku

6. sprawy J. W.

7. syna A. i Z. z domu G.

8. urodzonego (...) w Ś.

9. oskarżonego z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 231a k.k., 190 § 1 k.k., art. 255 § 1 k.k. w zb. z art. 255 § 2 k.k.

10. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

11. od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

12. z dnia 7 października 2022 roku, sygnatura akt VI K 1629/21

14. I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1) **uchyla orzeczenia z punktów III i V dyspozycji,**
- 2) **wymiar kary orzeczonej w punkcie II dyspozycji obniża do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,**
- 3) **na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk łączy orzeczoną powyżej karę pozbawienia wolności z karą pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie I dyspozycji zaskarżonego wyroku i wymierza oskarżonemu J. W. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,**
- 4) **na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej powyżej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat próby,**
- 5) **na podstawie art. 72§1 pkt 6a kk zobowiązuje oskarżonego w okresie próby w terminie jednego roku od uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku do poddania się terapii psychologicznej,**

której przedmiotem będzie rozpoznawanie i kontrolowanie emocji oraz trening zastępowania agresji,

6) na podstawie art. 73§1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

7) na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I 3 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 14 października 2021 roku godz. 21:20 do dnia 10 stycznia 2022 roku godz. 17:00,

15.II w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

16.III zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym w tym opłatę którą wymierza mu w kwocie 180 złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 142/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z 7 października 2022 roku, sygnatura akt VI K 1629/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w			

sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. W.	Niekaralność oskarżonego Pojednanie się oskarżonego z pokrzywdzoną	Informacja z KRK Sprawozdanie z przeprowadzonej mediacji z 15 maja 2023 roku wraz z ugodą	345 367-371

			i oświadczeniem pokrzywdzonej	
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	Do dowodów przeprowadzonych w postępowaniu odwoławczym odniesiono się w części 3.1. niniejszego uzasadnienia			
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>Oskarżony w osobistej apelacji zarzucił:</p> <p>„Apelację od wyroku wnoszę z podstawowego powodu. Uważam, że kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności jest niesprawiedliwa i bardzo radykalna . Powołuję się na atr.54 Konstytucji (każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji .Cenzura prewencyjna środków społecznego przekazu oraz koncesjonowanie prasy są zakazane) i na art.19 Powszechnej Deklaracji Praw</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

Człowieka
(Paryż, 10.XII 1948)
- każda jednostka
ma prawo do
wolności poglądów i
wypowiedzi; prawo
to obejmuje
nieskrępowaną
wolność posiadania
poglądów oraz
poszukiwania,
otrzymywania i
przekazywania
informacji oraz idei,
wszelkimi środkami
i bez względu
na granice. Zdaję
sobie sprawę,
iż moje słowa,
które padły podczas
moich relacji na
F. były wulgarne
i obraźliwe. Żałuję,
że one padły, ale
nie miałem zamiaru
nikomu wyrządzić
jakiegokolwiek
krzywdy. Były to
tylko emocje, które
mną powodowały.
Złożyłem
odpowiednie
wyjaśnienia na
koniec
prowadzonego
śledztwa jak i
podczas rozprawy
sądowej w dniu 22
czerwca 2022 roku

Dotyczyły one:

1. Zadłużenia Miasta
Ś. (około 130 min
złoty w tamtym
czasie).

2. Wspieranie
środowisk (...)
(programowe

	<p>działanie środowisk związanych z lewicą. Pani Prezydent B. S. (1) jest członkiem (...).</p> <p>3.Udział Prezydent B. S. (1) w marszu błyskawic, a tym samym popieranie aborcji, gdzie dla mnie jako człowieka wierzącego jest to nie do przyjęcia.</p> <p>Uważam, że aborcja to dzieciobójstwo. Przypomnę, że 9 marca 1943 roku A. H. wprowadził</p> <p>aborcję na okupowanych terenach Polski.</p> <p>Uważam, że poniosłem już karę przebywając w areszcie śledczym od 14.10.2021 godz.21²⁰ do dnia 10.01.2022 godz.17⁰⁰.Taki wyrok byłby według mnie wyrokiem sprawiedliwym i w ten sposób powinna zakończyć się moja sprawa”.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja oskarżonego nie jest zasadna.</p>				

Skarżący w przytoczonym zarzucie kwestionuje zamiar popełnienia przestępstw wskazując, iż nie miał zamiaru wyrządzenia komukolwiek krzywdy: „zdaję sobie sprawę, iż moje słowa, które padły podczas moich relacji na F. były wulgarne i obraźliwe. Żałuję, że one padły, ale nie miałem zamiaru nikomu wyrządzić jakiegokolwiek krzywdy. Były to tylko emocje, które mną powodowały”.

Jeśli oskarżony mimo przeprowadzonego przewodu sądowego przed sądem I Instancji i po zapoznaniu się z treścią zaskarżonego wyroku i jego uzasadnienia nadal nie uświadamia sobie naganności swego postępowania i wyczerpania znamion przestępstw, to w istocie niniejsze postępowanie będzie miało dla oskarżonego także walor edukacyjny. Oczywiście zarówno nawoływanie, jak i pochwalanie w rozumieniu art.255

kk musi zostać dokonane umyślnie, z zamiarem bezpośrednim.

Sprowadza się on bowiem do oddziaływania na psychikę innych, bliżej

nieokreślonych osób poprzez wzywianie ich lub zachęcanie w różny sposób do popełnienia zbrodni (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 17 marca 1999 roku, IV KKN 464/98, Prok. i Pr.-wkl. 1999/10, poz. 7). Oskarżony w istocie to czynił przeprowadzając relację na żywo zachęcał innych do udziału w „przedsięwzięciu” wskazując, że sam jeszcze nie wie co będzie czynił w czasie

zgromadzenia, jednak wskazał mówiąc o jego uczestnikach, że „trzeba ich (...) w powietrze (...) może komuś (...) w łeb, może (...) (...) będziemy ich (...)”. Nie ma zatem wątpliwości, iż znamiona przypisanych oskarżonemu czynów zostały zrealizowane.

W aspekcie realizacji znamion gróźb karalnych nie jest

istotne czy oskarżony zamierzał groźby spełnić czy też nie, ale czy pokrzywdzona mogła się groźb obawiać. Biorąc pod uwagę zeznania pokrzywdzonej obawa taka niewątpliwie wystąpiła. Pokrzywdzona w swoich zeznaniach odniosła się do tragicznej śmierci Prezydenta G., do której doszło właśnie w nurcie radykalizacji zachowań na skutek między innymi nawoływań czynionych przez osoby przejawiające myśli nadwartościowe. Nie jest bowiem wymagane, by adresat groźby miał pewność, był przekonany, że zapowiadane zdarzenie faktycznie nastąpi. Wystarczy, że jedynie przewiduje, że groźba może się urzeczywistnić, że liczy się z taką możliwością. Stopień obawy u adresata groźby, równoznaczny z zaistnieniem znamienia skutku przestępstwa określonego w art. 190 § 1 k.k., jest niższy od

przekonania o
pewności
zrealizowania
zapowiedzianej
groźby. Zostaje on
osiągnięty wtedy,
gdy zagrożony
przewiduje, że
groźba może się
urzeczywistnić, a
więc że nastąpienie
zapowiadanego
zdarzenia jest realne
(podzielając pogląd
prawny wyrażony
w wyroku Sądu
Najwyższego z dnia
20 października
2020 roku, III KK
602/19).

Zgodnie z
przywołanym przez
skarżącego art. 54
Konstytucji RP
każdemu zapewnia
się wolność
wyrażania swoich
poglądów oraz
pozyskiwania i
rozpowszechniania
informacji, zaś
cenzura
prewencyjna
środków
społecznego
przekazu oraz
koncesjonowanie
prasy są zakazane.
Ustawa może
wprowadzić
obowiązek
uprzedniego
uzyskania koncesji
na prowadzenie
stacji radiowej lub
telewizyjnej.
Apelujący powołał
się również art.19
Powszechnej

Deklaracji Praw Człowieka podjętej 10 grudnia 1948 roku w Paryżu stanowiący, iż każda jednostka ma prawo do wolności poglądów i wypowiedzi; prawo to obejmuje nieskrępowaną wolność posiadania poglądów oraz poszukiwania, otrzymywania i przekazywania informacji oraz idei, wszelkimi środkami i bez względu na granice. Wolność wyrażania opinii gwarantowana jest również w art.10 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności powołanej do życia w Rzymie 4 listopada 1950 roku.

Rzecz jednak w tym, iż prawa oskarżonego do swobodnego wyrażania opinii nikt w żaden sposób nie ograniczał i nie zamierzał tego czynić. Niniejsze postępowanie nie jest efektem naruszenia swobody oskarżonego do wyrażania opinii, ale efektem dopuszczenia się przestępstw przez oskarżonego przy okazji głoszenia

poglądów i
wyrażania opinii.

Z treści zarzutów apelacji wynika, iż oskarżony mimo sześćdziesięciu lat życia demonstruje swymi zachowaniami i argumentacją (także apelacji) brak świadomości prawnej i kultury demonstrując swoistą hipokryzję oraz kreując się na „ofiara systemu” . Z jednej strony bowiem domaga się ochrony swojego prawa do wyrażania poglądów, z drugiej zaś popełnia szereg przestępstw w związku ze zgodnym z prawem wyrażaniem poglądów przez pokrzywdzoną i osoby uczestniczące w dniu zdarzenia w legalnym zgromadzeniu. Oskarżony podejmuje walkę z bliżej nieokreślonym systemem, kiedy wymaga się od niego zachowań zgodnych z prawem, kiedy zaś chodzi o ochronę jego praw powołuje się na zapisy aktów prawnych powstałych właśnie w europejskich systemach prawnych. W zachowaniu

oskarżonego i przytaczanej argumentacji dostrzec można, iż swoboda wyrażania opinii i głoszenia poglądów to dla oskarżonego prawo wyłącznie wtedy jeśli ma korzystać z niego oskarżony, zaś inni głosić mogą jakiegokolwiek poglądy i opinie o ile są zgodne z opiniami i poglądami oskarżonego.

W świetle przyjmowanej przez oskarżonego postawy - eksponowanej również przez sąd I instancji - zaskarżony wyrok jawił się jako orzeczenie sprawiedliwe skoro oskarżony – mimo iż formalnie przeprosza pokrzywdzoną - nie ma krytycznego wglądu w swoje postępowanie i w istocie czuje się pokrzywdzonym a nie sprawcą w niniejszym postępowaniu. Podjęta zatem wola mediacji dopiero w postępowaniu odwoławczym, to w ocenie sądu odwoławczego nie efekt krytycznego wglądu oskarżonego

<p>we własne postępowanie ale efekt obawy, że koniecznym będzie odbycie kary pozbawienia wolności. Nie mniej sąd odwoławczy zobligowany jest przy kształtowaniu orzeczenia o karze brać pod uwagę stan istniejący w momencie orzekania i nie bez znaczenia tutaj pozostaje postawa pokrzywdzonej i pozytywne wyniki mediacji (o czym szerzej w części 5.2.1. niniejszego uzasadnienia).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie kary w wymiarze w jakim oskarżony był pozbawiony wolności w związku z tymczasowym aresztowaniem</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Brak podstaw do łagodzenia orzeczonej kary do wymiaru</p>			

postulowanego przez apelującego.				
3.2.	<p>Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok:</p> <p>w części dotyczącej orzeczenia o winie</p> <p>- w pkt. II co do zarzutów kierowania gróźb pobicia i uszkodzenia ciała po adresem Prezydent Miasta Ś. B. S. (1) oraz w części dot. nawoływania do popełnienia zbrodni o także występku na szkodę osób biorących udział w zgromadzeniu odbywającym się pod hasłem „ My zostajemy w Europie ” tj. występu z art. 255 § 1 kk w związku z art. 255 § 2 kk, w zw. z art. 190 § 1 kk, w zw. z art. 226 § 1 kk, w zw. z art. 231a kk, w zw. z art. 11 § 2 kk</p> <p>- w części dotyczącej orzeczenia o karze</p> <p>. -w pkt. I i III zaskarżonego wyroku.</p> <p>Zarzucał bezpodstawne przyjęcie, że oskarżony J. W. miał zamiar kierowania gróźb karalnych oraz zamiar nawoływania do popełnienia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

zbrodni występku w stosunku do pokrzywdzonej oraz w stosunku do uczestników demonstracji, która odbyła się 10 października 2021 r., w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oceniony już na etapie rozpoznania zażalenia na stosowanie środka zapobiegawczego, która to ocena nie została inaczej zweryfikowana wskazuje, że oskarżony zamiaru takiego nie przejawiał.

W zakresie orzeczenia o karze zarzucił rażąco niewspółmierność kary pozbawienia wolności poprzez orzeczenie kary o charakterze izolacyjnym w wysokości rażąco surowej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych zawartych w zaskarżonym wyroku polegający na ustaleniu, że oskarżony J. W. był uprzednio karany w sytuacji gdy

	<p>nigdy nie był on karany co znajduje potwierdzenie na karcie 193 akt sprawy oraz na stronie 1 aktu oskarżenia - a ponadto w opinii kuratora.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Z przyczyn wskazanych w części 3.1. oraz 5.2.1. niniejszego uzasadnienia apelacja obrońcy nie jest zasadna. Bezzasadny pozostaje zarzut rażącej niewspółmierności kary, bowiem w realiach sprawy istniejących w dacie orzekania przed sądem I instancji orzeczone kary pozostawały adekwatne i zgodne z dyrektywami ich wymiaru, a jedynie wyniki postępowania mediacyjnego i postawa pokrzywdzonej doprowadziły do złagodzenia kary.</p> <p>Stwierdzenie, że oskarżony był karany stanowi jedynie omyłkę</p>				

<p>pisarską (k.315), skoro sąd I instancji nie poczynił takich ustaleń i nie brał takiej okoliczności pod uwagę przy wymiarze kary, co wynika niewątpliwie z treści uzasadnienia wyroku, a mianowicie argumentacji przywołanej w części 6 uzasadnienia (k.315 odwr.).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w punkcie II oraz wymierzenie kary pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt. I zaskarżonego wyroku w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek okazał się zasadny jedynie w części ze względu na wyniki</p>			

postępowania mediacyjnego.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
W zakresie nie zmienionym opisanym w części 5.2.1. t.j. rozstrzygnięć z punktów IV i VI dyspozycji		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		

<p>Zmianie podlegało orzeczenie o karze z powołanych poniżej przyczyn. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>1.zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>1) uchylono orzeczenia z punktów III i V dyspozycji,</p> <p>2) wymiar kary orzeczonej w punkcie II dyspozycji obniżono do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>3) na podstawie art.85§1 kk i art.86§1 kk połączono orzeczoną powyżej karę pozbawienia wolności z karą pozbawienia wolności orzeczoną w</p>		

**punkcie I
dyspozycji
zaskarżonego
wyroku i
wymierzono
oskarżonemu J.
W. karę łączną
1 (jednego) roku
pozbawienia
wolności,**

**4) na podstawie
art.69§1 kk i
art.70§1 kk
wykonanie
orzeczonej
powyżej kary
łącznej
pozbawienia
wolności
warunkowo
zawieszono
oskarżonemu na
okres 3 (trzech)
lat próby**

**5) na podstawie
art.72§1 pkt 6a
kk zobowiązano
oskarżonego w
okresie próby w
terminie jednego
roku od
uprawomocnienia
się zaskarżonego
wyroku do
poddania się
terapii
psychologicznej,
której
przedmiotem
będzie
rozpoznawanie i
kontrolowanie
emocji oraz
trening
zastępowania
agresji,**

6) **na podstawie art.73§1 kk oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,**

7) **na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I 3 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności**

Zwięźle o powodach zmiany

Mimo bezzasadności zarzutów apelacji – ze względu na wyniki postępowania mediacyjnego w toku postępowania odwoławczego i pojednanie się oskarżonego z pokrzywdzoną zaistniała potrzeba zmiany zaskarżonego wyroku. Wyniki mediacji sąd orzekający zobligowany jest brać pod uwagę przy kształtowaniu orzeczenia o karze. Zgodnie bowiem

z art.53§2 i 3
kk przy wymiarze
kary sąd bierze
pod uwagę między
innymi zachowanie
się pokrzywdzonego
oraz pozytywne
wyniki
przeprowadzonej
mediacji pomiędzy
pokrzywdzonym a
sprawcą albo ugodę
pomiędzy nimi
osiągniętą w
postępowaniu przed
sądem lub
prokuratorem.

W świetle
powyższego sąd
odwoławczy uznał, iż
kara z warunkowym
zawieszeniem
wykonania z
dodatkowymi
obowiązkami
odniesie skutek
prewencyjny i
zostaną
uwzględnione
prawnie chronione
interesy
pokrzywdzonego
przy jednoczesnym
poszanowaniu jego
godności (art.2§1
pkt 3 kpk) czyli
jeden z głównych
celów postępowania
karnego. Dlatego
też złagodzone karę
za czyn przypisany
oskarżonemu w
punkcie II
dyspozycji, co dało
możliwość obniżenia
kary łącznej i
warunkowego

zawieszenia jej wykonania.

Przy kształtowaniu orzeczenia o karze sąd odwoławczy wziął pod uwagę również wnioski opinii biegłych. Biegli psychiatrzy i psycholog nie stwierdzili ze względu na stan psychiczny potrzeby oddziaływania na oskarżonego w ramach środka zabezpieczającego, nie stwierdzili też aby był chory psychicznie ani też aby występowały ograniczenia jego poczytalności z powodu upośledzenia umysłowego. Oskarżony natomiast prezentuje myśli nadwartościowe, które nie są urojeniami ale mają znaczący wpływ na jego decyzje i zachowanie (k.145-146), jednakże nie noszą znamion psychopatologii. Fanatyczne działanie w imię nadwartościowych idei, a co za tym idzie nikła podatność na korygujące wpływy otoczenia, choć w wypadku oskarżonego nie są urojeniami to jednak

mają ograniczoną
dostępność dla
krytycznej perswazji
i mogą wskazywać
na zaburzenia
osobowości, co
wynika również z
opinii
psychologicznej
biegłego
M.B.(k.74-75). Na
problemy
emocjonalne
oskarżonego
wskazuje również
jego zachowanie w
toku postępowania
odwoławczego,
kiedy najmuje
transport medyczny,
za który płaci
celem dostarczenia
do sądu zwolnienia
lekarskiego, z
którego treści
wynika iż nie
jest obłożnie chory
i może chodzić
(k.348-349). Jeśli
się to zestawia
z okolicznością, iż
sąd nie obligował
oskarżonego do
takich zachowań, a
zobowiązał jedynie
obrońcę
oskarżonego
(obecnego w sądzie
w dniu złożenia
zaświadczeń
lekarskich przez
oskarżonego) do
udokumentowania
niezdolności
oskarżonego do
stawiennictwa na
rozprawie (k.346),
to nie tylko
zachowaniami
będącymi

przedmiotem osądu ale także tymi w toku postępowania oskarżony wykazuje brak zdolności do kontrolowania emocji także z obawy przed grożącą mu odpowiedzialnością karną.

Tym samym celowym pozostawało zobowiązanie oskarżonego w okresie próby do poddania się psychoterapii (art.72 §1 pkt 6a kk) na co oskarżony wyraził zgodę. W okresie próby w terminie jednego roku od uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku oskarżony zobligowany będzie do poddania się terapii psychologicznej, której przedmiotem będzie rozpoznawanie i kontrolowanie emocji oraz trening zastępowania agresji, co wychodzi naprzeciw wnioskowi opinii psychologicznych i psychiatrycznych sporządzonych w niniejszym postępowaniu, zaś oskarżony wraził na to zgodę (k.383 odwr.).

Obowiązkiem oskarżonego będzie zatem znaleźć odpowiedniego terapeutę, którego zapozna z treścią znajdujących się w aktach sprawy opinii psychiatrycznej i psychologicznej oraz treścią wyroków sądu obu instancji z uzasadnieniami i poddać się terapii zmierzającej do nabycia narzędzi pozwalających na skuteczne kontrolowanie emocji przez oskarżonego.

Oskarżony ma rok na odbycie terapii i udokumentowanie że takową odbył, a czuwać będzie nad tym kurator sądowy. Niewykonanie zaś tego obowiązku stanowić będzie podstawę zarządzenia wykonania kary.

Ponad wszelką wątpliwość, nałożenie obowiązku określonego w art. 72§1 pkt 6a k.k., wymaga nie tylko zgody skazanego, ale zobowiązanie to może polegać tylko na leczeniu lub terapeutycznym oddziaływaniu w warunkach ambulatoryjnych i w żadnym wypadku nie może odbywać

<p>się w zakładzie zamkniętym. To ostatnie jest bowiem niczym innym jak pozbawieniem człowieka wolności osobistej. Każde zaś pozbawienie lub ograniczenie wolności może nastąpić wyłącznie na zasadach i w trybie określonym w ustawie, o czym stanowi art. 41 ust. 1 Konstytucji RP.</p> <p>Celowym pozostaje również ze względów prewencyjnych podanie treści wyroku do publicznej wiadomości, dlatego w tym zakresie zaskarżony wyrok nie podlegał zmianie.</p>			
<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>			
<p>1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i></p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

	nowo przewodu w całości		
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 636§1 kpk zasądając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty związane z tym postępowaniem, a na podstawie art.8 i art.2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzono mu opłatę w kwocie 180 złotych.	
	7. PODPIS	
	SSO Waldemar Majka	
1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z 7 października 2022	

	roku, sygnatura akt VI K 1629/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana
1.12. Granice zaskarżenia			

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z 7 października 2022 roku, sygnatura akt VI K 1629/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana